

הורחב כלל אי הקבילות כראיה של כל מסמכי מבקר פנים

הכותבים: משרד גולדפרב זליגמן עורכי דין, מחלקת דיני עבודה

חברת לייטקום (ישראל) בע"מ הגישה בקשה לתיקון בקשה לגילוי מסמכים שהגישה בשל עובדות מהותיות נוספות שהגיעו לידיה מדו"ח ביקורת פנימית העוסק באשראי של ועדת הביקורת של הבנק. החברה טענה לקבילות המסמכים בהתבסס על האמור בדו"ח הביקורת.

בית המשפט ציין כי הוראות סעיף 10 (א) לחוק הביקורת הפנימית פוסל מסמכים שהכין המבקר הפנימי במילוי תפקידו מלהוות ראיות בהליך משפטי. בית המשפט קבע כי על מנת להגשים את תכלית סעיף 10 (א) לחוק החברות, יש להרחיב, באופן מוגבל, את כלל אי הקבילות שבסעיף ולקבוע כי הוא מונע הגשה כראיה לבית המשפט לא רק של מסמך הביקורת גופו אלא גם של כל המסמכים הכוללים ציטוט, תמצית או פרפרזה על אותו מסמך, וזאת בין אם נמסרה בכתב או בעלפה.

עם זאת, בית המשפט הבהיר כי כלל אי הקבילות אינו מונע הגשת מסמך הכולל מידע זהה לזה שהיה במסמך הביקורת, אולם הופק ממקורות עצמאיים.

בית המשפט דחה את בקשת רשות ערעור על החלטת בית המשפט המחוזי בה התקבלה באופן חלקי בקשה להוצאת מסמכים מתיק בית המשפט והשית הוצאות על החברה בסך 5,000 ש"ח.

רע"א 22 - 8370, לייטקום (ישראל) בע"מ נ' בנק הפועלים בע"מ, (פורסם בנבו 3.7.2023) בפני כבוד השופט ע' גרוסקופף